Ч. 122 Пятниця 2 (15) червня 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Голоси праси про ситуацию. — Події в Хіні).

Всілякі дневники не перестають розписувати ся про теперішне внутрішне положенє і кождий обговорює еї на свій лад. І так ческа Politik пише: Ще не усунено румовища по старій парляментарній більшости, а вже розсипалась нова більшість будьто „позитивної праці". Один Ді Павлі відраджував від насилуваня Чехів. Він тепер сьміє ся в кулак. Він не упав в сіти лївиці, кажучи: „Я не потребую мачати руки у всяке дуреньство. — Radikalni Listy Бакси кажуть: Тепер воздух чистійший, а серця ческі бють живійше. Ми гордимо ся тим, що сподіялось. — Narodni Listy пишуть: То, що стало ся, є лише малий епізод в історії Австриї. Нам треба буде ще довго бороти ся о наші права, як звичайно в Австриї. Але 8 червня скріпив нашого духа. Не удалось з'ізолювати Чехів. — Hlas Naroda каже: Правиця розбита, а з нею розбитий всякий лад і парлямент. Що ж буде? Розвязане парляменту? Чехи сего не боять ся. Але мабуть для всіх настануть тепер тяжкі часи. Пос. Герольд на зборах в Празї сказав: То, що стало ся, мусіло стати ся. Тепер треба взяти ся за порозуміне. Ми раді би порозуміти ся з Німцями, але на справедливих услівях. N. f. Presse звертає свій гнїв проти президента кабінету, бо вірить, що ческу обструкцию можна було зломити але правительство не допустило до того, замкнувши парлямент. — Linzer Volksblatt накликує до коаліциї всїх умiркованих сторонництв і народів. Язикову справу радить рішити §.14. — Reichswehr каже: Ческу обструкцию можна було зломити, але лише відкликанєм розпоряджень Кіндінґера, як сего домагав ся „Славяньский Союз" 7-ого червня на конференциї з д-ром Кербером. На біду послухав др. Кербер ґр. Штірка. Ломив силою ческу обструкцию і скомпромітовав себе і нову більшість. — Grazer Volksblatt пише: Лївиця віднесла велику побіду, поваливши правицю. Тепер треба взяти ся за відродженє лїбералїзму, а се можливе, наколи лїберальні Німці подадуть руку лїберальним Чехам. — Vossische Zeitung каже: Правицю розбито за пізно. Полякам треба було давно виступити з правиці. — Münch. N. Nachr. провірюють, що в Австриї годі управляти против Німців. — Münch. Allg. Ztg. каже, що обструкция віднесла триумф. — Віденьский Montagsblatt думає, що тепер правительство має зовсім свобідну руку. Оно дасть собі буджет §. 14. квотову справу велить Цїсареви порішити так, як було в першім півроцї, а на помноженє засобів касових затягне 76 міліон. позичку. —

Pester Lloyd каже: Чехи перетривали колишню коаліцяю, маючи лише 40 послів. Они мусїли перетривати і намірене тепер з'ізольованє, посїдаючи 61 послів. Шість-міліоновий нарід не дасть себе убити. Єго не убив і Колер. Правительство мусить подумати над якимсь modus vivendi. Міністер справедливости міг вже давно відкликати тайні інструкциї Кіндінґера. Тепер треба знов скликати мирові конференциї. — Der Süden пише: Чехи розбили правицю. Ми се предвиджували. Хоч „Славяньский Союз" всякими способами бажав їх відвести від обструтциї, они не послухали. Не поміг зазив дра Кербера. Парлямент закритий, а з ним упало і внесенє язикове правительства. За всїм сим ми не жалуємо. Нам жаль лише правиці. Така правиця вже не зложить ся.

Один з віденьских дневників подає цікаву розмову з австрийским послом в Пекіні Бельборном, пробуваючим тепер хвилево у Відни. Посол заявив, що навіть в приближеню не дасть ся передвидїти, які наслідки може за собою потягнути повстанє в Хінах. То що тепер приготовляє ся в Пекінї і в цілій Хінї, не дасть ся обчислити. Найважнїйші інтереси мають там Анґлїя і Росия, Франция менше входить в рахубу. Само собою розуміє ся, що мусить прийти до ривалїзациї, коли одна з держав витягне руку по якийсь шмат хіньскої землї, або постарає ся о розширенє свого впливу. Один пильнує другого і тому не дасть ся обчислити, що з того може вийти.

Одна лондоньска аґенция доносить з Шанґаю, що Росия цїлком певно веде тайні переговори з хіньским правительством, аби перед всїма иншими державами взяти Хіну під свою опіку і тому готова виступити з більшими силами на хіньскі териториї. Цісарева реґентка попирає російску інтервенцию і тому рішила лично в данім случаю звернути ся під опіку Росиї. Анґлійска праса в части переконана, що хіньске правительство дїлало доси в порозуміню з Росиєю, аби дати їй змогу впровадити більше число російских військ на хінь-

---

70)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого виданя.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Лице таксіарха розъяснило ся, коли він держачи Сільосона за руку, відозвав ся: На пса [1]), друже, не дамо на себе ждати і возьмемо ся добре до твоїх бордюґів! А що, як би ти запросив до забави Архідіку [2]), три сестри, що продають цьвіти та й кілька дівчат з флетами?

— Все буде! При сїм прийшло менї на гадку, що бідний молодий Лїдиєць через тоті сестри, що продають цьвіти, сидить у вязниці. Якийсь заздрісний бовван напав на него з кількома товаришами перед їх домом. Мій лїдийский загорілець став боронити ся...

— І вдарив напастника так, що той аж упав?

— Так, що він вже не встане.

— Той молодець мусить мати здоровенні кулаки.

— Він мав меч при собі.

— Тим лїпше для него.

— Нї, тим гірше, бо его жертвою став ся Єгиптиянин.

— То дурна історияя, котра зле закінчить ся. Чужинець, що убє Єгиптиянина, єсть певнійший смерти, як той, що вже має зашморок на шиї [3]). Впрочім лишать ему кілька днів часу. Тепер всі єреї молять ся коло умираючого короля і не мають часу судити.

— Я би дав богато за то, як би того бідачиска поміг хто виратувати. Я знаю его батька.

— Ну, та й поправдї зробив він то, що повинен був зробити. Годї чей давати ся бити!

— Може ти знаєш, в котрій вязници сидить той бідний молодець?

— А вжеж що знаю! Велику вязницю перебудовують, длятого замкнули его тимчасом до маґазину, що відділяє головну вартівню египетскої прибочної ґвардиї від гаю, що належить до сьвятинї Нейти. Я лише що прийшов домів і видів, як того бідачиска туди повели.

— Він відважний і сильний. Чи міг би він втечи як би хтось ему поміг?

Нїколи в сьвітї! Та казня, де его примістили, єсть аж на другім поверсї а одніселькє еї вікно виходить до гаю богинї, котрий як знаєш, єсть обведений довкола муром, на десять стіп високим, і так еї стережуть, як би якої скарбниці. Перед всїма брамами стоїть подвійна варта. Лиш там, де вода пливе попри мур, не треба в часї повени ставити варти. Тоті поклонники зьвірят такі осторожні, як берегулька.

— То шкода; треба хиба буде лишити бідачиска его судьбі. Бувай здоров Даймонесе, а не забудь прийти!

Самієць вийшо в звартівні і приступив зараз до приятелів, що з нетерпеливостию ждали на него та вислухали з великою цікавостию его справозданя.

Коли Єллин скінчив розповідати як виглядає вязниця, відозвав ся Дарій: Я гадаю, що ми сьмілим дїлом могли би увільнити Зопіроса. Він такий звинний як кітка, а сильний як медвідь. Я маю плян!

— Скажи, який — відозвав ся на то Сільосон, — а треба вам знати, що і я не стратив надії.

— Купимо драбину з посторонків, шнурок, добрий лук, заберемо то все на човен і попливемо, коли змеркне ся, до того місця, де коло мурів сьвятинї нема варти. Ви поможете менї перелїзти через мур. Я возьму з собою куплені річи, відозву ся як орел, а Зопірос пізнасть мене по тїм голосї, бо ми звалку на ловах і в дорозї перекликуємо ся тим го-

---

[1]) Радамантіс, син Зевса і Европи, один із трох судиїв на тамтім сьвітї, (его товариші Мінос і Еакос), кляв ся псом, щоби не надуживати імени богів. З того пішов звичай і у Греків, що они кляли ся псом.

[2]) Архідіка — славна Гетера, про котру згадує Геродот. На забавах, які устроювали собі грецкі паничі, були майже завсїгди і дівчата, що грали на флетах.

[3]) Вішанє було в Єгиптї найчастїйшою карою смерти; показує ся то із книг Мойсея та й з многих памятників.

ску територию. Після инших донесень цісарева рішила вести дальше отверту борбу з Европейцями і можлива річ, що в тій цїли взяла собі за союзника Росию. Поголоска, що цїсарева реґентка схоронила ся в росийскій амбасадї, доси непотверджена.

Новинки.

Львів дня 14-го червня 1900.

— Цісарскі маневри. Головна кватира війск підчас осінних маневрів буде находити ся в Яслї. Буде там побудована пекарня полева, різня, маґазини з консервами, вівсом, сїном і соломою. В повітах: ясельскім, коросняньскім і дуклянськім старостваі ради повітові занятї направою доріг і мостів. На цїлім тереңі маневрів буде побудована провізорична сїть полевих телеґрафів і телефонів, а також оптичні стациї телеґрафічнї. В ночи в часї маршів буде уживане осьвітлене електричне і ацетиленове. Відділи бальонїстів і циклїстів возьмуть також участь в тих маневрах. Нарід буде мати нагоду заробити на фірманках.

— Звичайні загальні збори Бурси ім. сьв. Іоана Крестителя в Дрогобичи відбудуть ся в понедїлок дня 2-го (н. ст.) липня 1900 о годинї 5½ по полудни в комнатах руского касина в Дрогобичи з програмою по § 4 устава, іменно: Справоздане секретаря, касиєра, уділене абсолюториї видїлови, вибір предсїдателя, шести членів видїлових, трех заступників, внесеня. Рано о годинї 7-ій відправить ся сьв. литургія за бл. п. членів і благодїтелів бурси. — За видїл: *П. Кмить.*

— Клясифікация коний у Львові відбуде ся в днях 21 до 30 червня, на площи Бема, від 8 до 1 години в полудне. Близші інформациї сторонам удїляють комісарияти міста Львова.

— Неудалий злочин. З мести за минмє покривджене при викупнї ґрунту під будову зелїзницї з Надвірної до Пасічної, господар Гриць Максимко придумав такий атентат. Довідавши ся, що дня 1. червня має сим шляхом переходити перший поїзд новопобудованої зелїзницї, вийшов з рискалем на то місце, де зелїзничий шлях перетинає его ниву, наносив велику купу каміня на шини, присипав еї землею, і довершивши дїла, чекав, аж поїзд надїде. Максимко знав, що тим поїздом будуть переїздити інжинїри і управитель камери, що провадили викупно землї. Та на щастє хтось замітив атентат Максимка і заздалегідь повідомив машиніста поїзду. І справдї машиністови повело ся поїзд завчасу здержати; а то могла була скласти ся велика катастрофа. Максимка, що спокійнісько вижидав поїзду, увязнено і відставлено до Надвірної.

— Нещасливі пригоди. Страшна пригода стала ся дня 12 с. м. в Перемишли в домі капітана 58 полку піхоти Гостїша. Служниця розкладаючи огонь під кухнею около 10-ої години рано, коли дерево не хотїло горіти, налила з фляшки спіритусу на тлїючі полїна. Полумінь бухнула з печи і спіритус у фляшцї займив ся. Поломінь обняла служницю і трилїтну донечку п. Гостїша, котра під той час була в кухни, і обі страшно попекли ся. Дитина померла зараз в дві години серед страшних мук, а служниця доходить в шпиталі. — У Ботуши, присїлку Чоканештів, на Буковинї, медвідь покалїчив тяжко Тодора Гадиша, добре, що навинув ся ообережник і той застрілив медведя.

— Злодій з Мостів великих. На жовківску рогатку заїхав вчера наладованим возом Габро Левицкий з Мостів великих і зараз звернув на себе увагу патролюючого там аґента полїцийного Шпанґа, котрий не надумуючись довго, розпочав ревізию. Знайшло ся там богато річий походячих з крадежі. Дальше показало ся, що в Мостах великих був склад крадених річий; межи иншими були там предмети походячі з крадежи в Сокали. Крадених річий доставляв потований злодій Андрій Бортник з жінкою і другими спільниками, замешкалий за жовківскою рогаткою. Левицкого разом з возом і Бортників відставлено до арешту.

— Пропала жінка. Селянин Іващук з Винничок під Львовом дав вчера знати на полїцию, що его жінка Тереба вийшла з дому ще перед кількома днями сказавши що іде до Львова до церкви і доси не вернула. Тереса має лїт около 40, єсть середного росту, бльондина, убрана була з зимову хустку в червонї паски і в кольорову сїльску спідницю.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує: Обмеженя в приниманю, заладованю і виладованю товарів. По причинї надзвичайно сильного руху товарового уводить ся, на підставі телеґрафічного розпорядженя ц. к. мінїстерства зелїзниць, з днем 10 червня с. р. обмеженя заподані в §. 55 уст. 1 і 2 і в §. 69 уст. 7 реґуляміну руху, на всїх в Галичинї і Буковинї лежачих шляхах ц. к. австр. зелїзниць держ. як і на всїх шляхах зелїзниць приватних, на котрих ц. к. зелїзниця держ. провадить рух а іменно: Посилки і товари буде ся приймати тілько тодї, наколи надавець виразно осьвідчить, що наданий товар може бути вложений на ряві на склад аж до можливої висилки. Товари буде приймати ся лиш о стілько, о скілько поміститись зможуть в складах зелїзничих. Час заладованя і виладованя обмежає ся для товарів, котрі самі сторони мають заладувати і виладувати, до 6 годин денних. Години деннї числить ся від 8 рано до 6 вечером. Наколиби в повисшім речинци згаданих товарів не заладовано, або не виладовано, учинить се заряд зелїзничий на кошт інтересованих сторін.

— В Товаристві взаімних обезпечень „Днїстер“ прибуло в місяци маю с. р. 7.534 важних поліс на суму 7,914.785 корон обезпеченої вартости з премією 90.359 корон 83 сот. Разом від 1 січня до кінця мая видано 27.642 важних поліс на суму 31,348.561 корон з премією 264.045 корон 43 сот.; попередного року за той сам час було 23.529 важних поліс на суму 27,051.146 корон в премією 226.949 корон 90 сот. т. є. сего року о 37.095 корон 53 сот. премії більше.

В наслідок численних пожарів і посух пануючих в цїлім краю випав май некористно під взглядом шкід. Більші пожари були: в Соколї пов. каменецкого 4 шк.; в Настасові пов. тернопільского 4 шк.; в Ляцкім великім пов. золочівского 14 шк.; в Побуцї пов. стрийского 5 шк.; в Петликівцях старих пов. бучацкого 4 шк.; в Запитові пов. львівского 5 шк.; в Го-

---

лосом, пущу стрілу зі шнурком в его вікно, — а я нїколи не хибну — крикну до приятеля, щоби до кінця шнурка щось привязав і спустив на долину, привяжу до шнурка драбину з посторонків, Зопірос витягне еї на гору, привяже еї до зелїзного гака, котрий треба ему також післати разом з драбиною, бо не можна знати, чи там в кели буде єї до чого привязати. Він злїзе на долину, побіжить зі мною до того місця під муром, де ви будете ждати на човнї, перелїзе при помочи другої драбини з посторонків, що там мусить висїти, скочить в човен, і так виратує ся!

— Знаменито, знаменито! — відозвав ся Барт'я.

— Але дуже небезпечно! — додав Сільосон. — Коли нас зловлять в сьвятім гаю, то нас не мине тяжка кара. Єреї обходять там в ночи якесь дивне таємниче торжество, при котрім не вільно нїкому бути, що до того не належить. Впрочім обходять они то торжество на озері в сьвятім гаю, а оно досить далеко від вязницї Зопіроса.

— Тим лїпше! — сказав на то Дарій; — але тепер до найважнїйшої річи! Мусимо чим скорше післати до Теопомпа і просити его, щоби наймив для нас трієру і прилагодив до дороги. Вість, що Камбізес зброїть ся дійшла вже сюди: нас уважають за шпігунів та будуть що сили гнати ся за Зопіросом і тими, що его увільнили; длятого було би гріхом, як би ми виставляли себе без потреби на небезпечність. Ти, Барт'є, мусиш піти в посольстві і ще нинї повінчати ся з Сафоною, бо мусимо завтра, що би й не було виїхати з Навкратіса. Не против ся, мій друже мій брате! Ти прецї знаєш наш плян і зрозумієш, що лиш один може тут ратувати, а другий лиш би стояв і дивив ся. Я придумав той спосіб, отже й мушу его виконати. Завтра побачимо ся знову, бо Аврамазда має в опіцї дружбу чистих!

Барт'я довго не хотїв лишити приятелів самих, але наконець дав намовити ся і пустив ся до ріки, щоби там наймити собі лодку до Навкратіса, підчас коли Сільосон і Дарій пішла купувати знаряди до втечі Зопіроса.

Щоби зайти на місце, де стояли човни, котрі можна було наймити, мусів королївский син іти попри сьвятиню Нейти. Задача була не легка, бо нарід пхав ся товпами до брами сьвятинї. Коли Барт'я висунув ся наперед аж до обелісків, що стояли коло брами сьвятинї украшеної криластим сонцем і повіваючими хоругвами, сперли его єрейскі слуги, що робили місце для процесиї, котра мала іти дорогою межи двома рядами сфінксів. Величезні половини брами Пільона отворили ся а Барт'я, котрого люди з заду випхали аж в перший рад, побачив тепер величавий похід, який вийшов із сьвятинї. Несподіваний вид многих лиць знаних ему з давнїйших часів, так заняв его увагу, що навіть не зважав на то, що не має на голові ширококрисого капелюха, котрий в глотї хтось здер з него. З розмови двох стоячих поза ним йоньских жовнїрів довідав ся він, що то родина Амазіса була в сьвятини, щоби там помолити ся і принести жертву за вмираючого короля.

Єреї в кожах з пардів з богатими прикрасами або в довгих білих одежах ступали поперед походу. За ними ішли двірскі урядники, що несли золоті булави, на вершку котрих були прикріплені павині пера і срібні цьвіти льотосу. Відтак появили ся пастофори [4]), що несли на плечах золоту корову, зьвіря Ізіси. Коли нарід поклонив ся тій сьвятощи, надійшла королева в єрейских ризах і в богатім строю на голові в видї орла з рузпущеними крилами, птицї богинї Нехебт та несла в лївій руцї сьвяте золоте сїструм [5]), котрого звуки мали відганяти злих духів, а в правій цьвіт льотосу. За високою женщиною ішли жінка, донька і сестра старшого єрея в подібнім строю [6]), але не так богатім. За ним несли чотири молоді, біло убрані єреї в отвертій носилцї Тахоту, доньку Амазіса і Лядіки, фальшиву сестру Нітетіси. Лице недужої дївицї було трохи почервонїло ся від побожної молитви та лїтної спеки. Еї сайшлі сльозами синї очи споглядали на сїструм, котре еї слаба вииндїла рука ледви могла удержати.

---

[4]) Пастофорами звали ся ті єреї, що підчас процесиї несли сьвяті зьвірята, образи божків, статуи і т. п. Після Климентия Александрийского (грецкого отця церкви, що родив ся мабуть в Атинах, а помер в 220 р. по Хр. і був одним із найвиднїйших основателів Александрийскої школи) як також після документів з Розети і Конопус, писаних в двох мовах, дїлило ся єгипетске духовеньство на: старших єреїв, пророків, столїстів (до котрих належало пильнувати образів, жертв і науки віри), пероносців або писарів (що знали сьвяте тайне письмо), гієрограматів або мудрців (по єгипетски: „знаючі річи“) до котрих належали гороскопи, астрольоґи, єреї що робили календарі і поясняли знаки; дальше на сьвятих отців, до котрих належали сьпіваки і ті, що мали під своїм надзором приписи королївского житя, наконець єреї найнизшого степеня: пастофори, таріхевти (ті, що бальсамували померших) і неокори або слуги сьвятинї.

[5]) Сїструм — був то інструмент иноді навіть дуже штучно зроблений, котрого уживано при богослуженях і до відгонюваня злого духа або Тіфона. Був то каблук з якогось металю, звичайно в бронзу, на котрім впоперек було кілька штабок одна над другою а на тих штабках висїли обручки, котрі дзвонили, скоро було потрясти тим інструментом. Плютарх описав дуже докладно таке сїструм, а бронзове сїструм, яке тепер находить ся в берлиньскім музею, потверджує вповнї той опис. На его каблуцї єсть образ кіточки з кругом сонця на голові. На инших єсть на ручцї подвійне лице Ізіси.

лосковичах пов. брідского 10 шк.; в Острові пов. бсбрецкого 15 шк.: в Ниневі дол. пов. долиньского 7 шк.; — Жертвою пожарів упали також церков в Олеши повіту товмацкого; церков і приходство в Березци пов. рудецкого і приходство в Залїсцях пов. бобрецкого. Всїх шкід в маю було 126, а разом від початку року до кінця мая було 268 шкід, з котрих 242 вже виплачено, 19 находить ся в лїквідациї, а виплату 7 відшкодовань (в сумі 3.458 кор.) на разї з причин правних здержано. Сума всїх тих шкід разом з коштами лїквідациї виносить brutto 147.532 корон а по потрученю реасекурованої части лишає ся на власний рахунок 77 748 кор. Фонд резервовий з днем 31 мая 1900 р. виносить 273.077 кор. 89 сот.

— **Рахунок Товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові,** стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць май 1900.

I. Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Удїли членів . . .		71.375 94
2. Фонд резервовий . . .		6.589·92
3. Специяльна резерва . .		757·00
4. Вкладки:		
а) Стан на початку мая 1900 . .	695.537·33	
б) вложено в маю.	21.617 24	
разом	717.154 57	
в) винято в маю.	18.608 75	
позістає з кінцем мая . .		698.545 82
5. Сальдо прц. (побраних) . .		30.505 13
6. Непіднята дивіденда . .		3.198 29
7. Кошти спору . . .		207 21
8. З рахунку ріжних сторін .		373 70
9. Рах. Тов. взаїм. обезп. „Днїстер“		14.500 00
Сума .		826.053 01

II. Стан чинний:

		Кор. сот
1. Позички удїлені:		
а) стан на початку місяця . . .	710.736·11	
б) удїлено в маю	27.740·00	
разом	738.476·11	
в) сплачено в маю	18.551·78	
Стан з кінцем мая . . .		719.924 33
2. Готівка в касї з д. 31/5 1900 .		892 96
3. Цінні папери фонду резервового 4. „ „ инші		86.396 00
5. В щадници почтовій (оборот чековий)		897 01
6. В инших товариствах і банках		13.556 74
7. Сальдо коштів адмінїстрациї .		4.385 97
Сума .		826.053 01

Членів прибуло 34, убуло 15, оставало з кінцем мая 1900, 1.835 членів з 1.904 деклярованими удїлами в сумі 95.200 кор.

Стопа процентова від вкладок 4 проц. — процент від позичок удїлюваних з провізиєю на кошти адмінїстрациї $6^1/_2$ проц.

Телеґрами.

Відень 14 червня. Вчера одержали члени палати панів і палати послів, як також члени кабінету від парляментарної комісиї молодоческого клюбу мемориял, в котрім той клюб протестує против проєкту язикового закона уложеного дром Кербером заявляє ся против управильненя язикової справи в дорозї розпорядженя.

Льондон 14 червня. Льорд Робертс телеґрафує, що ґен. Метуен розбив Бурів над рікою Реностер. Метуен і Кіченер ідуть дальше в напрямі на Кронштадт.

Тієнтсін 14 червня. Европейскі войска обсадили два села і убили в борбі з кулаками 35 людий. Кулаки утїкли. Всїх европейских вояків єсть тепер коло Пекіна 2000.

Ольденбурґ 14 червня. Ниві помер великий князь ольденбурский.

Шепіт сочувства поніс ся по народі, котрий з любовю був привязаний до умираючого короля і его униваючій доньці віддавав то щедре сочувство, яке так радо і в так великій мірі віддав ся молоденькому погасаючому житю, особливо, коли оно зродило ся було до величи і висоти. Неодно око прослезило ся, коли показала ся недужа красавиця, а Тахот видко змipкувала то сочувство народу, бо перестала дивити ся на сіструм і глянула з щирою вдячностию по народі. Нараз уступив румянець з еї личка, она дуже поблїдла, золотий зводяд випав їй з руки і забренів впавши на плити дороги, котрою ішла процесия, як-раз Бартї під ноги. Молодець зміркував то, що она его пізнала, і розважав собі одну хвильку, чи не сховати ся єму поза сусїдів; але лиш хвильку надумував ся, бо вже лицарский дух молодого героя переміг всю обаву. В миг ока кинув ся по сіструм і не зважаючи на небезпечність, що его можуть пізнати, подав его недужій доньцї короля.

Тахот, заким взяла з его рук найдений золотий предмет, подивила ся на него, як би хотїла щось запитати ся, а відтак шепнула так, що лиш він міг зрозуміти: Чи то ти Барте? В імя твоеї матери питаю тебе, чи то ти Бартя?

— То я — шепнув він так само тихенько до неї, — Бартя твій приятель!

Більше не міг сказати нічого, бо вже слуги сьвятинї відопхали его поміж другий нарід. Коли знову станув на своїм місци, побачив, що Тахот, коли ті, що еї несли пустились за походом, ще раз оглянула ся за ним. Еї личко знов покраснїло а еї сьвітячі очи шукали за ним. Він не уникав еї очий, схилив ся ще раз, щоби здоймити пупінок льотосу, який она перед него упустила, а відтак став на силу прокладати собі дорогу помежи товпу, котрої увагу звернув на себе своїм скорим дїлом.

В чверть години опісля сидів він в човнї, що мав повезти его до Сафони, на своє весїле. Его обава о Зопіроса вже була щезла, він уважав его за вiратованого. В его серци мимо грозячої небезпечности запанувало було якесь дивне вдоволене і він сам не знав длячого.

Тимчасом недужа донька королївска вернула була домів, здоймила з себе свій сьвяточний стрій, в котрім їй було тїсно, розібрала ся і казала вивести ся до альтани на палатї, де в горячих днях лїта найлїпше любила перебувати в тїни листистих ростин і під полотном, що було як намет розвішене над нею.

Звідтам могла она видїти цїле велике переднє подвіре, обсаджене деревами, де нинї було повнісенько ереїв і дворaків, командантів войска і намістників. В лицях всїх пробивало ся бояливе ожидане, бо година смерти Амазіса надходила щораз близше.

Слух Тахоти був горячково напружений і она чула богато з того, що там в низу під нею говорено, хоч еї нїхто не видїв.

(Дальше буде).

[6]) Подібні походи знаходять ся на памятниках н. пр. в Тебах, де жена короля Рамзеса II. і мати, донька та сестра старшого ереєя ідуть на молитву. Памятники потверджають, що у Египтиян були і ерейки. Королеви, що були ерейками божка Аммона, уважали ся его жінками, а женщини з висших станів уважали ся его побічними жінками.

Курс львівский.

Дня 13-ого червня 1900.	платять	жадають
I. Акциї за штуку	К. с.	К. с.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	671·—	677·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	—·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	538·—	546·—
Акциї гарбарнї Ряшів	—·—	150·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	475·—	490·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	92·—	92·70
Банку гіпот. 5% преміов.	109·30	110·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	98·30	99·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв. .	93·—	93·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	93·—	93·70
„ „ 4% льос. в 41 лїт.	93·—	93.70
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	91·70	92·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	95·50	96·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·50	101·20
„ „ „ „ $4^1/_2$%	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·30	94·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%	102·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	90·30	91·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	70·—	73·—
Міста Станиславова	127·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	41·—	42·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	20·75	21·—
Італ. черв. хреста (Курс віденьский)	22·—	25·—
Архікн. Рудольфа (Курс віденьский)	63·50	65·50
Базилїка (Курс віденьский)	12·—	14·—
Joszif (Курс віденьский)	7·—	8·40
Сербскі табакові (Курс віденьский)	—·—	—·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·46
Рубель паперовий	2·56	2·56
100 марок німецких	118·—	118·60
Доляр америк.	4·80	5·00

Надіслане.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 5 сот.
2. Замкненя місячні . . . „ „ 5 „
3. Інвентар довжників . „ „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ удїлів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 5 „
7. „ лїквідацийна . „ „ 5 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 6 „
9. „ удїлів членьских „ „ 5 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10, I. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Ованес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанєм і на будуче дотеперішного отрудництва в специяльних відділах видавництва

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевняє їй практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дійстними доказами признаня, становлячими для редакциї цінну заохоту до постійности на обібраній дорозї.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким з обовязанєм, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нині вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дійстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нині сказати о дусї і напрямі нашої працї на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділї белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маєм запевнені працї: *Мариї Родзевичівно*, *Віктора Гомулицкого*, *Володислава Ст. Рей монта*, *Севера (Ігн. Мацїйовского)*, *Володислава Уминьского* і многих иньших.

В відділї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского*, *Миріяма*, *Лянгого*, *Ор-Ота* і иньших, обіцяли нам свої твори на слідуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта
повість п. з.:
І по многих днях. — І по многих літах....

Севера
повість п. з.:
Леґенда.

Услівя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:	
Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.

В Галичинї з почтовою пересилкою;	
Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ принимає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).